

בית מדרן

ערש"ק
ג' אדר תש"פ
פרשת תרומה
(מפטירין: זה' נתן מלכים א' ה')

עלון מס' 244

לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

הרב המקדים: הרה"ג רבי משה כהן שליט"א
ראש ישיבת המקובלים "נחלת יצחק"

שיעורו השבועי

של מרן הראש"ל הרה"ר לישראל אב"ד בביה"ד העליון
הגאון הגדול **רבי יצחק יוסף שליט"א**
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

כותב השיעור: הרב **דביר פריץ שליט"א**
עורך השיעור: הגאון **רבי יצחק לוי שליט"א**
רב העיר נשר | וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

העיר	הדלקת נרות שבת	צאת השבת	רבינו תם
ירושלים	17:21	18:12	18:52
תל אביב	17:18	18:10	18:49
חיפה	17:18	18:10	18:50
באר שבע	17:20	18:12	18:51

אין לקרוא בעלון בשעת התפילה

השבוע
זכות עלון
"בית מרן" מוקדש ל:
לעילוי נשמת
פואד בן רגינה

לכל התעניינות שמוטת עליון "בית מרן" יוקדש עבורו לתפילה ולזמורה שלימה או לתפילה לעילוי נשמת
חייגו: *5290

"עשה לך רב והסתלק מהספק"

בכל שאלה,
רבי אגודת 'בית מרן'
נמצאים פה בשבילך!

24 שעות ביממה ברצף

5293 * שלוחה 1

תוכן העניינים:

- עמ' 4-1 השיעור השבועי**
מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א
- עמ' 5 פרשת תרומה**
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
- עמ' 5 בעקבות רבותינו**
חסידא קדישא רבי מנחם פדידה זצוק"ל
- עמ' 6 מאור ישראל**
הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
- עמ' 6 אקטואליה בהלכה**
הרב אברהם דניאל שליט"א
- עמ' 7 לחיות עם האמונה**
הרה"ג רבי י. ישראל לוגאסי שליט"א
- עמ' 7 אתגרים בחינוך**
הרב אברהם ברוזילאי שליט"א
- עמ' 8 בחסדך בטחתי**
הרה"ג רבי יגאל כהן שליט"א

הלכות ברכות

עניית קדיש וקדושה בעמידה, בקריאת שמע וברכותיה, בברכת המזון, ובברכת מעין שלש. שומע כעונה תורת שמיעה עליו או תורת דיבור. פרטי דינים בקריאת פרשת זכור. לעמוד לחכם באמצע תפלה, ברכת המזון, ומעין שלש

קל וחומר לקדיש וקדושה

ג. הרא"ש (פ"ב דברכות סימן ה) למד שאם באמצע קריאת שמע מפסיק לשאול בשלום רבו ואביו ואמו מפני כבודם, קל וחומר שיפסיק לקדיש וקדושה שהם כבוד הקדוש ברוך הוא, וכך פסק להלכה. כשמפסיק באמצע קריאת שמע וברכותיה לקדיש, יכול להמשיך להתפלל בין האמנים, אבל יטה אוזן לשמוע על מה עונה אמן.

עניית יהא שמה רבה

ד. בדרך כלל מנהג הספרדים לענות עד "דאמירן בעלמא", ורק אחינו האשכנזים עונים עד "עלמא" או עד "יתברך", ונבאר מהיכן יצא חילוק המנהגים בזה. בגמרא שבת (ק"ט): אמר רבי יהושע בן לוי כל העונה אמן יהא שמייה רבא מברך בכל כחו קורעים לו גזר דינו, מסבירים תלמידי רבינו יונה (ברכות י"ג ע"ב מדפי ה"ר"ף), דהיינו בכל כונתו, ולכן צריך להגביה קולו כדי לכון, אבל אין הכוונה לצעוק, כמו שיש כאלה שצריכים רפואת הנפש וצועקים בקול גדול. והעיקר שיכוין בכל כוחו את פירוש המילים, ואז זוכה שקורעים לו כל גזרות קשות ורעות. אולם האבודרהם (דכ"א ס"ע"ב) כתב שבכל כחו הכוונה בכל כ"ח שלו, שצריך לענות כ"ח אותיות, מ"הא שמה רבה" עד "עלמא", וכמו שכתבו בסידור רב עמרם גאון (דצ"ג ע"א) ורב סעדיה גאון (הובא בסידור רע"ג צב ע"ב) והרמב"ם (פ"ט מהלכות תפלה ה"א, ונוסח הקדיש שבסדר התפלה) ומחזור ויטרי (סימן פז) והרשב"א (בתשובה ח"ה סימן נד). לעומתם הארחות חיים (דיני קדיש אות ה) והכל בו (סימן פז) הביאו דעה שצריך לענות כ"ח תיבות, עד "דאמירן בעלמא". וכן אנתנו נוהגים, כי כן דעת המקובלים וכמבואר בדברי

תקציר השיעורים הקודמים

א. בשיעורים הקודמים חקרנו בדין מי שאכל עוגה או פירות משבעת המינים ושבע, ונתחייב לברך ברכת מעין שלש, אם הברכה היא מדאורייתא כדין ברכת המזון, או מדרבנן כשאר הברכות, והבאנו מחלוקת גדולה בראשונים, לדעת כעשרים ראשונים ברכת מעין שלש מדאורייתא, ולדעת כששה ראשונים ברכת מעין שלש מדרבנן, ואמרנו שלכאורה אחת הנפקא מינה בזה, אם המברך מעין שלש יפסיק לענות לקדיש - חמשה אמנים ראשונים, ולקדושה - "קדוש" ו"ברוך", או לא. בשיעור הקודם הבטחתי לסיים נושא זה, ואם מביטחים צריך לקיים, אנהנו לא פוליטיקאים...

הפסק בקריאת שמע וברכותיה

ב. במשנה מסכת ברכות (יג.) נחלקו התנאים בענין שאלת שלום בקריאת שמע וברכותיה, לדעת רבי מאיר בין הפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב, ובאמצע שואל מפני היראה ומשיב, ולדעת רבי יהודה באמצע שואל מפני הכבוד ומשיב מפני הכבוד, ובין הפרקים שואל מפני (סימן סו סע"ף א) כרבי יהודה: בין הפרקים, שואל בשלום אדם נכבד, ומשיב שלום לכל אדם. ופסק מרן בשלחן ערוך (סימן סו סע"ף א) כרבי יהודה: בין הפרקים, שואל בשלום מי שהוא ירא ממנו כגון אביו או רבו - רבו מובהק שלמד ממנו רוב חכמתו, דהיינו רוב ההלכות המצויות, או שהוא גדול הדור, ומשיב שלום לאדם נכבד ואפילו באמצע הפסוק, חוץ מפסוק שמע ישראל וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שלא יפסיק בהם כלל, אם לא מפני מי שירא שמא ירהגנו. בזמננו ההורים מוחלים, לכן אם אביו עובר לידו ירמוז לו שהוא באמצע קריאת שמע, יגביה את קולו כשאומר "ואהבת", ולא ישאל בשלומו, אבל אם לא מבינים שהוא בקריאת שמע ועלולים להיפגע ולהקפיד, יפסיק לשאול בשלומם אפילו באמצע קריאת שמע.

חדש!!! פרויקט השידוכים של 'אגודת בית מרן' - 5293*

רבינו האר"י ז"ל (בשער הכוונות דרוש הקדיש דט"ו ע"ב) והשל"ה הקדוש (מסכת תמיד פרק נר מצוה אות נח). המגן אברהם (סימן נו סק"ט) כתב, שכן משמע גם מדברי מרן בבית יוסף (סימן נו) ובשלחן ערוך (סעיף ג), שהעתיק תשובת מהר"י גיקטיליא - מגדולי המקובלים, שאותם העונים אמרן יהא שמה רבה עד עלמיה ומפסיקים, טועים הם, וצריכים להמשיך "יתברך". והלא אם יענה עד יתברך זה יותר מכ"ח אותיות, ועל כרחק שמרן סבר גם כן שבכל כחו הוא כ"ח תיבות עד "דאמירן בעלמא".

ענייית יהא שמה רבה בקריאת שמע

ה. מרן הבית יוסף (שם) כתב בשם מהר"י אבוהב, שאם נמצא בקריאת שמע וברכותיה, לא יענה עד דאמירן בעלמא, כי יש מחלוקת אם צריך לענות עד דאמירן בעלמא, ולכן לא יכנס לספק הפסק. אמנם רבינו יוסף חיים כתב בספרו בן איש חי (פרשת שמות אות ו), שגם בקריאת שמע וברכותיה ממשכים לענות עד "דאמירן בעלמא", ונמשך אחריו הכפ החיים (סימן נו סק"ט, כט, לג), אבל כבר מרן זצ"ל ביביע אומר (ח"א האו"ח סימן ה, וח"ו האו"ח סימן ח) דחה דבריהם, שהרי זה נגד דעת מרן הבית יוסף. ובאמת יש להתפלא, שהרי רבינו יוסף חיים חלק על מרן הבית יוסף בלמעלה ממאתים מקומות, כך ספרנו, ומאידך כתב כמה פעמים שקיבלנו הוראות מרן, ואנן אתכא דמרן סמכינן, וכתב (בשו"ת רב פעלים ח"ב חו"ד סימן ז) שאפילו מאה אחרונים - כולל הוא עצמו - יחלקו על מרן קיבלנו הוראות מרן. להלכה, בקריאת שמע וברכותיה עונים עד "יתברך", כדעת מרן, וכן פסקו גדולי האחרונים שהיו גם מקובלים, מהם: מהר"י אלגאזי - אביו של מהר"ט אלגאזי - בספרו שלמי ציבור (דפי"ד ע"ד), רבי אהרן פארדו בספרו מנחת אהרן (כללי סק"ב), זכור ליצחק הררי (סימן ז), טהרת המים (בשירי טהרה מע' ע אות מד), הביאם מרן ביביע אומר (ח"ו האו"ח סימן ח אות א).

ענייית קדושה בק"ש וברכותיה

ו. המפסיק לענות קדושה בקריאת שמע וברכותיה, יענה "קדוש" ו"ברוך", ולא יענה "מילוך", מפני שאינה כתובה בתוספתא (פ"ק דברכות ה"א), וכל שכן שלא יענה "נקדישך ונעריצך" עד "וקרא זה אלה זה ואמר", כי זו רק הקדמה לקדושה.

הפסק בתפלת עמידה

ז. באמצע תפלת עמידה אין להפסיק ולענות קדיש וקדושה, והמקור לכך שאין להפסיק בתפלת עמידה במשנה בברכות (ז), אפילו המלך שואל בשלמו לא ישיבנו, ואפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק. ובגמרא יומא (יט) תנו רבנן, ודברת במ - במ ולא בתפלה. וכתבו תוספות (ד"ה במ), במ שואל מפני היאה ומשיב מפני הכבוד, ולא בתפלה דאמירן (ברכות דף ל) אפילו מלך שואל בשלמו לא ישיבנו, אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק. וכן כתבו תלמידי רבינו יונה (ברכות שם). וכן פסק מרן בשלחן ערוך (סימן קד סעיף ז): בתפלת עמידה אינו פוסק לא לקדיש ולא לקדושה, אלא ישתוק ויכוין למה שאומר שליח ציבור, ויהא כעונה. כך הדין עד שיגיע ל"המברך את עמו ישראל בשלום, אמן", אבל לאחר יהיו לרצון הראשון עונה לקדיש - חמשה אמנים, ולקדושה - "קדוש" ו"ברוך".

מעשה בחסיד

ח. במשנה בברכות (שם) מובא, שאפילו המלך שואל בשלמו לא ישיבנו, ובגמרא (ז): אמר רב יוסף לא שנו אלא למלכי ישראל - כמו דוד ושלמה, אבל למלכי אומות העולם פוסק, כי יש בזה חשש פיקוח נפש שמה ירהגוה³. וכן פסקו הטור (סימן קד) ומרן השלחן ערוך (סעיף א). והגמרא שם (ז-ג). מביאה מעשה בחסיד אחד⁴ שהיה מתפלל בדרך, בא הגמון אחד ונתן לו שלום ולא החזיר לו שלום, המתין לו עד

אם עדיין לא גמר לענות עד "דאמירן בעלמא" יסיים, ולא יענה שם אמן, כדי לא להפסיק באמירת הכ"ח תיבות.

2 הכוונה היא שלא יפסיק בדיבור, אבל לנענע רגלו ולהבריח את הנחש, כדי שיוכל לכוין בתפלה כראוי, אם יש חשש פיקוח נפש, כגון שהוא חושש שנחשש מסוכן ומפחד שיביא לו את המחלה מסיני... והוא צריך עזרה, מותר לדבר, וכן אדם שמתפלל עמידה ורואה מרחוק סידור שנפל לארץ, ולא מצליח להתרכז בתפלה, יכול ללכת להרים את הסידור, ויחזור למקומו להתפלל.

3 זה דוקא בזמנם שהיתה סמכות למלך או לשר להרוג, אבל בזמננו לאף אחד אין סמכות להרוג אם לא הקדימו לו שלום, לא לטראמפ ולא לפוטין... לכל היותר יכולים לשלוח למעצב, לכן בזמן הזה לא משיבים שלום לא למלך ישראל ולא למלך מאומות העולם.

4 בגמרא בבא קמא (קג): אמרו, כל מקום שמובא מעשה בחסיד אחד, הוא או רבי יהודה בר אילעאי או רבי יהודה בן בבא.

שסיים תפלתו, לאחר שסיים תפלתו אמר לו: ריקא⁵, והלא כתוב בתורתכם "רק השמר לך ושמוור נפשך" וכתוב "ונשמרתם מאד לנפשתיכם", כשנתתי לך שלום למה לא החזרת לי שלום? אם הייתי חותך ראשך בסייף מי היה תובע את דמך מידי? אמר לו: המתן לי עד שאפייסך בדברים. אמר לו: אילו היית עומד לפני מלך בשר ודם ובא חברך ונתן לך שלום היית מחזיר לו? אמר לו: לאו. ואם היית מחזיר לו, מה היו עושים לך? אמר לו: היו חותכים את ראשי בסייף. אמר לו: והלא דברים קל וחומר, ומה אתה שהיית עומד לפני מלך בשר ודם שהיום כאן ומחר בקבר כך, אני שהיית עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חי וקיים לעד ולעולמי עולמים על אחת כמה וכמה! מיד נתפייס אותו הגמון, ונפטר אותו חסיד לביתו לשלום.

מלך ישראל ומלך גוי

ט. המגן אברהם (סימן קד סק"א) כתב, שאם לא מפסיק את תפלתו לענות להגמון גוי, הרי זה מתחייב בנפשו כדן מאבד עצמו לדעת, ואותו חסיד שלא השיב שלום להגמון, כנראה היה בטוח שהשר יקבל את תשובתו. שהרי אם הוא מסכן את עצמו, הרי זה נחשב כמאבד עצמו לדעת. אולם הגאון רבי שלמה קלוגר (באחמ"ת שלמה שם) העיר על המגן אברהם, שבכל אופן אין סומכים על הנס, לכן יישב באופן אחר, שאפילו אם היה חשש סכנה לא נחשב מאבד עצמו לדעת, אלא יחשב לו שנהרג על קידוש ה'. בא מרן זצ"ל (במאור ישראל ברכות לב) והעיר על הגר"ש קלוגר, שנעלם ממנו מה שכתב הרמב"ן (במלחמות ס"פ בן סורר ומורה), שמלבד שלושת העברות החמורות, כל הנהרג על אחת מהעבירות ולא עובר עליהם, הרי זה בכלל מאבד עצמו לדעת. לכן צריך לומר כמו שכתב המגן אברהם, וכוונתו שאותו חסיד לא חשש שיהרגוהו, כי הכיר את השר, וידע שהוא נוח להתפייס, הוא הגיע ממפלגה טובה... ועוד אפשר לומר, שהחסיד לא השיב שלום להגמון משום שהיה שקוע בתפלה, היה מכוין טוב⁷ ולא שם לב שהגמון עבר⁷.

כוונה בעמידה לקדיש וקדושה

י. אמרנו להלכה שהשומע קדיש וקדושה בתפלת עמידה לא יפסיק בפיו לענות, אבל ישתוק ויכוין לשליח ציבור. ואמנם דין זה אינו מוסכם, ונחלקו בזה רש"י והתוס' במסכת ברכות (כא:) ובמסכת סוכה (לה): לדעת רש"י הנמצא באמצע תפלת עמידה ושומע קדושה, לא יאמר איתם יחד, אבל יכול לשתוק ולשמוע את השליח צבור⁸, ויחשב לו כאילו ענה קדושה. אבל התוספות העירו, הלא זה הפסק, איך יפסיק לקדושה באמצע עמידה. כדעת רש"י כתבו עוד ראשונים, וכן פסק מרן בשלחן ערוך (סימן קד סעיף ז, וס"ס קט).

שורש המחלוקת

יא. במה חולקים ביניהם רש"י ותוספות? יש לומר שהם חולקים בחקירה הידועה, אם השומע כעונה תורת שמיעה עליו, או תורת דיבור עליו, לתוספות תורת דיבור עליו, ולכן אם יכוין לקדושה הרי זה כאילו הפסיק בדבור, אך לרש"י תורת שמיעה עליו, וזהו חידוש של התורה שאף על פי שלא אמר בפיו יוצא ידי חובה מדין שומע

5 מדוע ההגמון קרא לחסיד "ריקא"? בגמרא שבת (לב). אמר רבי ינאי, לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה - כגון קיר נטוי - לומר שעושים לו נס, שמה אין עושים לו נס, ואם עושים לו נס מנכין לו מזכותיו, שנאמר "קטנתי מכל החסידים ומכל האמת". וההגמון קרא לו "ריקא" לומר לו, שאף על פי שניצול, כיון שנעשה לו נס נעשה ריקן מהמצוות.

6 תפלה בלא כוונה כגוף בלא נשמה, אבל העיקר לכוין פירוש התיבות. פעם מרן זצ"ל נכח בברית מילה שהמוהל לקח את הסידור והתחיל לברך לאט ולכוון כוונות, ב-ו-ד-ך... מרן העיר לו שיגמור מהר, כי הוא מצער את התינוק, והעיקר לכוין את פירוש המילים. לפני 60 שנה מרן י"ט מסר שיעור בבית כנסת שאול צדקה, ובמשך שעה וחצי הסביר לנו את כל מילות התפלה, זה היה תענוג! אנשים ישבו עם מחברות וכתבו, וחלק ממה שהסביר שם הבאתי בסידור חזון עובדיה בפירוש העמידה של תפלת ערבית.

7 כעין זה מובא בירושלמי (ברכות פ"ה סוף ה"א), אמרו עליו על רבי חנינא בן דוסא שהיה עומד ומתפלל, ובא חברו - יש אומרים שהוא הערוד ונולד מנחש וצב - והכישו, ולא הפסיק את תפלתו, והלכו ומצאו אותו חברו מת מוטל על פי חורו, אמרו: אוי לו לאדם שנשכחו חברו ואי לו לחברו שנשך את רבי חנינא בן דוסא. כשחברו מכיש אדם, מי מהם שמקדים ללכת למעיין ניצול והשני מת, ונעשה נס לרבי חנינא וברא לו הקדוש ברוך הוא מעיין תחת כפות רגליו, וכך הגיע ראשון למעיין והחברו מת. ומובא שם שאמר רבי חנינא לתלמידיו שלא הרגיש שהחברו הגיע, כי היה ליבו מכוין בתפלה.

8 מדובר בשליח ציבור ששומעים את קולו היטב, וגם הוא בן תורה או בעל בית שבקי בהלכה ויודע שצריך לכוין להוציא אותם ידי חובה, אבל אם לא שומעים אותו, או שאינו מכוין להוציא אחרים, ימשיך להתפלל ולא ימתין, וכן כתב רבינו יוסף חיים בספרו עוד יוסף חי (פרשת משפטים אות ו). על מלאכי השרת נאמר (ישעיה ו, ג) שאומרים "קדוש קדוש קדוש" יחד, ומי שמקדים או מאחר מיד נשרף, ולכן גם הציבור צריכים לענות קדושה יחד, ואם קולו של השליח ציבור חזק יאמר גם הוא עמם. אם כל הציבור גמרו להתפלל - כנראה השליח ציבור היה 'מאריך טרחא'... ולכן גמר להתפלל אחרון - ואף אחד לא צריך לשמוע את השליח צבור אומר קדושה, לא צריך להקפיד להרים קולו באמירת הקדושה.

להלכה שומע כעונה תורת דיבור עליו

והדרת פני זקן

כא. בשיעורים הקודמים אמרנו שאחת הנפקא מינה אם ברכת מעין שלש מהתורה או מדרבנן, אם באמצע הברכה יפסיק לעמוד לאביו¹⁵ או לחכם או זקן, או לא. לכאורה אם לא פוסק לענות לו שלום מפני הכבוד, הוא הדין שלא יעמוד לו מפני הכבוד. אבל יתכן לומר שיש הבדל, כי אמירת שלום היא הפסק בדיבור. השערי תשובה (סימן קד) כתב בדין חכם הקהל שמאריך בעמידה ומחכים לו עד שיגמור, משום כבוד התורה¹⁶, והוא לא מצליח לכיין, יכול לרמוז - על ידי שיתובב בגופו ולא ברגליו וכדומה - לחזן שיתחיל את החזרה. כמו שאמרנו מקודם שאדם המתפלל עמידה ורואה מרחוק סידור שנפל לארץ, ולא מצליח להתרכז בתפלה, יכול ללכת להרים את הסידור, ויחזור למקומו להתפלל. ולפי זה גם בברכת המזון אם הוריו או רבו נכנסים צריך לעמוד, כי לא מפסיק בדיבור, וכל שכן בברכת מעין שלש.

עמידה בתפלה

כב. הרוקח (הלכות ברכות סימן שסט) - אחד הראשונים - כתב, מי שהוא מעוטף בטלית ועוסק בפסוקי דזמרה וכל שכן בקריאת שמע וברכותיה, ונכנס רבו או אביו או זקן, צריך לעמוד בפניהם, ולא אומרים העוסק במצוה פטור מן המצוה, כי יכול לקיים שתי המצוות. מרן החיד"א (בבריכ"י יוסף סימן רמד סק"א) מביא בשם אחד קדוש, שהעוסק באמירת פרשת העקידה או הקרבנות, או פסוקי דזמרה, ונכנס חכם לא יקום בפניו שאין חולקים כבוד לתלמיד בפני רבו שהוא הקדוש ברוך הוא. אבל החיד"א עצמו חולק, כי מה בכך שיעמוד, זהו כבודו של הקדוש ברוך הוא שציווה לעמוד בפניהם, לכן כתב שיעמוד בפניהם בכל מקום בתפלה, והוא הדין בברכת המזון. יש מי שרצה לומר שזה תלוי אם מעין שלש דאורייתא או דרבנן, אבל לפי האמור גם בברכת המזון מדאורייתא יעמוד, כי זהו מעשה קטן שאינו נחשב הפסק, וכל שכן שיעמוד בברכת מעין שלש.

קידוש ה'

כג. אדם שיושב באוטובוס ונכנס זקן לתוך ארבע אמותיו, צריך לעמוד בפניו, ואם אין מקום לשבת, צריך לפנות לזקן את מקומו. ואם אינו בתוך ארבע אמותיו אינו חייב לוותר לו על מקומו, אבל איך אפשר לעמוד בפני הזקן ולחזור לשבת, כשהזקן כמו 'אשם תלוי' - עומד ומתנענע... ולכן אפילו בנסיעה ארוכה כדאי לוותר, יראו דתי עם כיפה יושב ולידו זקן עומד ומתנענע... לכן אף על פי שאינו חייב במקרה כזה לתת לו את מקומו, יתן לו לשבת ויעשה קידוש ה'

15 לדעת מרן השלחן ערוך (ביורה דעה סי' רמב בבדק הבית), יש לעמוד לאביו ולאמו אפילו מאה פעמים ביום, ואם יש לו אבא נודניק שנכנס ויוצא הרבה, יבקש ממנו שכאשר קשה לו לעמוד יחלל לו, אבל לא יבקש שיוותר לו לגמרי, שלא יפסיד את המצוה. האשכנזים מקלים לעמוד לאב ואם פעם אחת ביום, אבל אנחנו מחמירים לעמוד בכל פעם.

16 יש בעלי בתים שלא מבינים, עושים 'נו נו'... הם צריכים לדעת לכבד תלמידי חכמים, וגם חכם הקהל צריך להיות חכם ולא להתאריך יותר מיד.

ית. לפי כל הדוגמאות שהבאנו, נראה להלכה ששומע כעונה תורת דיבור עליו, ואם כן מדוע מרן פסק כדעת רש"י שהנמצא בעמידה ושומע קדיש או קדושה ישתוק ויכוין, הרי יחשב לו הפסק? אלא התירוץ פשוט, כדי שיחשב הפסק צריך להפסיק בפועל, לא מספיק שיחשב לו דיבור מבחינה דינית, ולמרות ששומע כעונה תורת דיבור עליו, אין כאן מציאות ממש של דיבור ואין דיבור זה נחשב הפסק. עוד אפשר לומר בדרך דרש, יש לנו כלל (בקיודשין מ.) מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, מחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, ואם כן לענין קיום מצות קדיש וקדושה הקדוש ברוך הוא מצרף את מחשבתו למעשה ונחשב לו כדיבור, ולענין איסור הפסק אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה ולא נחשב לו הפסק. וכך ההלכה, שהשומע קדיש וקדושה באמצע עמידה יעצור וישמע ויתכוין לצאת מהשליח ציבור, אבל לא יפסיק בפיו.

קדיש וקדושה בברכת המזון

יט. יש לשאול מה הדין לגבי ברכת המזון, המברך ברכת המזון ויש לו בית כנסת סמוך לביתו ושומע קדיש וקדושה, האם יפסיק לענות או לא. כתבו הארחות חיים (הל' ברכת המזון אות ג) וכן הדרכי משה (סימן קפג אות ד) בשם האבודרהם (דפ"ט ע"ב), כיון שצריך לשבת בברכת המזון וכמו שכתבו תוספות (ד"ה והלכתא בכולהו) שזה נלמד מהפסוק "ושבעת" - "ושבעת", לכן גם אסור להפסיק בה לקדיש ולקדושה. בקריאת שמע וברכותיה ירצה ישב, ירצה יעמוד, ירצה יטייל כמו ב'שטיבלך'... אבל בברכת המזון צריך לשבת דוקא, כמו בעמידה שצריך לעמוד דוקא, ולכן גם בברכת המזון לא פוסק לקדיש ולקדושה, כמו בתפלת עמידה. וכן פסק הגאון מהר"י טאייב בערך השלחן (בקונטרס אחרון סי' קפג), ובשו"ת נשמת כל חי (סימן ד), והבן איש חי (פרשת חוקת אות ג) וכן משמע מדברי הרב מאמר מרדכי (סי' קד סק"ה). ואמנם הגאון החזון איש (סימן כה אות ג) העיר, שהארחות חיים והאבודרהם לא דיברו על קדיש וקדושה, אלא רק על שאילת והשבת שלום, ולכן כתב שבברכת המזון מפסיקים לקדיש ולקדושה כמו בקריאת שמע וברכותיה. אולם העיקר להלכה כדברי האחרונים הנ"ל שאין לענות בברכת המזון לקדיש וקדושה.

קדיש וקדושה בברכת מעין שלש

כ. לפי זה גם בברכת מעין שלש שצריך לשבת, אין להפסיק לקדיש ולקדושה. אמנם האור לציון (ח"ב פרק מ אות כג) פסק שיענה קדיש וקדושה בברכת מעין שלש שהיא מדרבנן, ונמשך אחרי המאמר מרדכי (סימן קד סק"ה). אולם מרן זצ"ל (ביביע אומר ח"א האו"ח סימן יא, ובהליכות עולם ח"ב עמ' נח) לא פסק כך, כי גם אם נאמר שברכת מעין שלש מדרבנן, כל דתקון רבנן מעין דאורייתא תקון, והראיה, שהרמב"ם (פ"ד מהלכות ברכות ה"א) ומרן (סימן קפג סעיף י) כתבו שיש לומר את ברכת מעין שלש מיושב, והלא הרמב"ם (פ"ח מהלכות ברכות ה"ב) ומרן (סימן רט סעיף ג) פסקו שברכת מעין שלש מדרבנן. ולכן בין אם ברכת מעין שלש דאורייתא, בין אם היא מדרבנן, אין להפסיק בברכת מעין שלש לקדיש ולקדושה. ולפי זה גם על ברכת הטוב והמטיב - ברכה רביעית של ברכת המזון

באפשרותך להאזין בשידור חי לשיעורו השבועי של מרן הרשל"צ שליט"א מביהכנ"ס היזדים כל מוצש"ק. הרב המקדים בשעה 20:30, שיעורו של הרשל"צ בשעה 21:00 וכן ניתן לשמוע גם שיעורים קודמים בקו הליכות "בית מרן" 5293* שלווחה 2

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

לעילוי נשמת פואד בן רגינה

לכל המעוניין להתברך מפי קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשיעורו השבועי להצלחה לרפוא"ש או לעילוי נשמת יקירכם **חייגו: 5290*** ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים החדשים של 'פאן מורשת' 100.7 fm, 92.5 fm, 90.8fm, וב'קול חי' 92.sfm, 93.00fm

העלון להצלחתם של: אופיר אליהו בן חנה הדסה הצלחה וכל הישועות, אור בן מעיין הצלחה בכל, אוראל אוריאל בן דיקלה רפ"ש וחזרה בתשובה, אביגיל ויהונתן בני זיוה ילדים טובים, אביה בת סיגלית הצלחה בכל, אביחי בן ברקה זיווג הגון, אחיה בן תהילה הצלחה בכל, אורנה עמם בת סימה פרחת מציאת עבודה, אורנה בת אלנה רפ"ש, יהונתן בן יהודית כל הישועות.

"ועשו ארון עצי שטים" (כה י.)

בשאר כלי המשכן נאמר "ועשית", בשלחן נאמר (להלן פסוק כג) "ועשית שלחן עצי שטים", במזבח הזהב נאמר (להלן לא) "ועשית מזבח מקטר קטורת", ומדוע בארון נאמר "ועשו" בלשון רבים?

אלא אומר המדרש (שמו"ד לד ב) שלשה כלים אלו הם כנגד שלשה כתרים: כתר תורה, כתר כהונה, וכתר מלכות. ולכן לכל אחד מכלים אלו היה זר זהב סביב, לרמוז לכתר שהוא מכוון כנגדו: הארון כנגד כתר תורה, המזבח כנגד כתר כהונה, והשלחן כנגד כתר מלכות.

ופירשו רבותינו ז"ל (אדר"ג נוסח א פרק מא) שיש הבדל גדול בין שלשת הכתרים הללו, כתר כהונה שייך לזרעו של אהרן ואין כל אדם יכול לזכות בו, ואפילו יתן כל כל כסף וזהב שבעולם אין נותנין לו כתר כהונה. וכן כתר מלכות שייך למלכות בית דוד ואי אפשר לזכות בו. אבל כתר תורה כל אדם יכול לזכות בו, כל הרוצה ליטול יבוא ויטול, שנאמר (ישעיה נה א) "הוי כל צמא לכו למים", ואין מים אלא תורה.

לפיכך בשלחן ובמזבח כתוב "ועשית", שאין כל אדם יכול לזכות בהם, אבל בארון כתוב "ועשו ארון עצי שטים", שכל אחד מישראל יכול לזכות בו, כל מי שעוסק בתורה ועמל בה כראוי זוכה לכתרה של תורה, וכתר תורה גדול מכולם.

"ועשית שנים כרובים זהב וגו'. והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה סוככים ככנפיהם על הכפורת ופניהם איש אל אחיו" (כה יח, כ).

בחודש אלול תרפ"ג נערכה בוניה הכנסיה הגדולה, בהשתתפות החפץ חיים זצ"ל ועוד רבים מגדולי ישראל.

בין המשתתפים היה גם ראש ישיבת סלבודקה, הגאון רבי משה מרדכי אפשטיין זצ"ל, ובנאומו הקשה קושיא גדולה: הכרובים מוזכרים בתורה בשתי מקומות, בפרשת בראשית ובפרשת המשכן. בפרשת המשכן מוזכרים הכרובים שהיו בכפורת אשר על הארון, ובפרשת בראשית מוזכרו הכרובים שהיו עם להט החרב המתהפכת, כמו שנאמר (ג כד) "וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים".

והנה בפרשת המשכן פירש רש"י שהיו הכרובים כדמות פני תינוקות, וכן מבואר מדברי הגמרא (סוכה ה: יומא נד.) שהיו פניהם כמו תינוק ותינוקת. ואילו בפרשת בראשית פירש רש"י: "כרובים" - מלאכי חבלה. ולכאורה קשה, הרי

בשני המקומות כתוב "כרובים", מדוע אלו תינוקות ואלו מלאכי חבלה? אלא, פירש הגר"מ אפשטיין: הכרובים יכולים להיות תינוקות ויכולים להיות מלאכי חבלה, הכל תלוי למי הם מחוברים. אם הם מחוברים לארון הקודש ולוחות הברית, לתורה ולקדושה - אז יהיו תינוקות קדושים וטהורים, תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא. אבל אם הם מחוברים ללהט החרב המתהפכת, אז הם יכולים להיות מלאכי חבלה.

ויש בזה רמז גדול לחינוך הילדים, שבתחילה הם כמו תינוקות שלא טעמו טעם חטא, ואם יהיו מחוברים לתורה ויגדלו בקדושה ובטהרה ישארו בטהרתם כמו הכרובים שהיו בבית המקדש, אבל אם ח"ו יתנתקו מהתורה ויתחברו ללהט החרב המתהפכת - להבלי העולם הזה, אזי הם עלולים להפוך למלאכי חבלה... לכן כל אדם צריך להשיג על ילדיו שיהיו תמיד מחוברים לתורה, התורה היא תורת חיים ונותנת חיים לעושיה, ומי שמתחבר לתורה הוא מחובר לחיים בעולם הזה ובעולם הבא.

ה' יתברך יזכנו לעסוק בתורה לשמה, ונוכה לראות את כל ילדינו הולכים בדרך התורה בקדושה ובטהרה.

להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל' 054-8463097

המקובל האלקי רבי יהודה פתיה זיע"א
ידוע מעלת פדיון הנפש
שבמורה להסידר סבני אדם חולי, צרה וצער, ונוב וראוי לעשות פדיון נפש

מתוך דברי קודשו של הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א בעניין חשיבות פדיון נפש

"והיא סגולה בדוקה ומנוסה לרפואת החולים"

רבני אגודת "בית מרח" עורכים פדיון נפש לכל שם ושם להעברת שמות שלכם ובני משפחתכם **חייגו 5290***

נכתב ע"י הרב הגר"ג רבי משה והב שליט"א
רב מחלבת שטראוס - ישראל ומנהל מחלקת המשרות והמיון נהריה

עד יומו האחרון. שנת תשכ"א כשלוש שנים קודם פטירתו, הוציא לאור את ספרו הקדוש 'כתם פז', הספר מכיל דרושים נחמדים וחיידושים יקרים על מועדי השנה, ובסופו שירים נאים המסולאים בפז. את הספר עיטר בהסכמה ידיו מנוער רבי יצחק אביחצירא (בבא חאקי) אשר הפליג בשבחו בזה"ל: 'היות ואני מכיר את הרב מקטנתו שגדלנו יחד וכו', ותמיד היה רק בתוך ארבע אמות של הלכה בלבד, ולא זו ממנה ולא עסק בענייני העולם הזה ולא במסחר, רק בסחרה של תורה קיים לעצמו והניח כל אומניויות, ולא למד אלא תורה כמו שאמר התנא וכו', ואני הצעיר שבידעו ומכירו קאמינא שהיה תמיד תלמודו בידו יומם ולילה לא זו ממשנתו, ועסק רק במילי דקדושה צרכי ציבור ותינוקות של בית רבן, והיתה כוונתו רצויה שלא הכניס עצמו בהבלי העולם הזה וחפצו ורצונו דווקא בתורת ה' וכו', שהרב הנ"ל ראוי והגון הוא לכל דבר שבקדושה, וקיים הפסוק איש תם יושב אוהלים מנעוריו עד היום הזה ועד בכלל'.

ביום שני בשב"ק ארבעה ימים לחודש אדר המהודר שנת תשכ"ד, נתבקש לשיבה של מעלה ונטמן בעיה"ק טבריה, ת.ג.צ.ב.ה. השאיר אחריו רזע קודש בנים ונכדים אשר ממשיכים בדרך, נכדיו הגאונים רבי מאיר שליט"א אשר מכהן מו"צ ורב קהילת 'דרכי תורה' ברכסים, ורבי מיכאל שליט"א משיגיח ישיבת 'תפארת הלוי' בירושלים, יהיה למליץ טוב עלינו, אכ"ר.

בעקבות רבותינו הדליקו נר
לטיול נשמת הצידי וצוק"ל

חסידי קדישא ר' מכלוף פדידה צוק"ל
נולד בשנת תר"ן לאביו ר' אברהם ז"ל בעיר תאפילאלת שבמרקו, שם גדל והתעלה בישיבתו של מרן עט"ר ר' דוד אביחצירא זיע"א הי"ד, וזכה להיות מגדולי תלמידיו, למד יחד בחברותא עם סידנא בבא סאלי זי"ע, ועוד.

מעשה ידוע (שהובא בס' מלכי רבנו) שהיה קודם סילוקו של רבו המלך דוד, שביל שבת שלמחר נהרג, ציוה לתלמיד שמסדר לפניו, לפי שהוא היה חפץ באיזה עיתים לשמוע מפי הלומד לפניו מתוך הספר, ואמר לו התלמיד המסדר באיזה ענין אלמוד בלילה הזאת, ואמר לו פתח הספר ומצא בו ענין ק"ש, ובאותו ענין למדו כל הלילה. אכן אותו תלמיד היה הגה"צ רבי מכלוף כפי שהעיד בנו ר' דוד ע"ה.

לאחר שנפלה העטרה היה רצון אחיו בבא סאלי להוציא לאור את כתביו, וביקש מר' מכלוף שיכתוב 'הקדמה' לספריו, ובו תיאר באורכה את סדר יומו של רבו, שכולו רצון דביקות בבורא ית'. ר' מכלוף אף שימש כדיון בבית הדין, יחד עם בבא סאלי.

בשנת תשט"ז עזב את ארץ מרוקו ועלה לארץ הקודש, עם הגיעו התגורר בישוב שלומי שבצפון הארץ, לאחר כששה חודשים קבע מגוריו בעיר חיפה

העלון להצלתה של: אושרת בת יצחק - זיווג הגון, איבון בת עליה - בריאות והצלחה בכל, אייל בן דוד - פרנסה טובה ובריאות, אייל בן דוד וילדיו - זרע בר קיימא, אייל בן עופר - הצלחה ויראת שמים, אושרת בת יצחק - זיווג הגון, איבון בת עליה - בריאות והצלחה בכל, אייל בן דוד - פרנסה טובה, אייל בן רבקה - שלום בית, אביטר יוסף בן חוה - סיעתא דשמיא.

מאור ישראל

הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
בפינתו הקבועה בדיון קול חי בתוכניתו של הרב בן לולו
כל יום ח' בשעה 13:30

מציאות של שינויים, וזה דומה לדין שותפות שכיון שרוב האנשים הסכימו לאותו שני ומיעוט מתנגדים בטלה דעתם מפני הרוב.

להלכה: חייבים אותם אנשים לשלם ולא יכולים לתבוע כספם בחזרה שהרי דעתם על דעת האחראים, ודברנו בזה עם ראש אבות בתי הדין ב-ם הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א והסכים עמונו בזה.

שאלה: אדם שנסע עם חברו וחפשו מקום חניה, ובא חברו ואמר לנהג תחנה פה אפי' שזה נגד החוק כיון שעכשיו הפקחים לא עובדים, והנהג שמע בקולו, וכשחזרו ראו שאכן הוא קיבל קנס, והנהג רוצה לתבוע אותו שהוא ישלם את הקנס שהרי הוא הטעה אותו?

תשובה: לכאורה נראה לומר שוודאי שהנהג יכול לתבוע אותו, שהרי הוא זה שהתעה אותו על כך וממילא הוא זה שישלם. אבל יש כלל שאומר 'איהו דאזיק אנפשיה' שהוא זה שגרם למעשה שלו, שאף שחברו התעה אותו אבל הוא לא היה חייב לשמוע לו שהרי הנהג הוא זה שאחראי למעשיו. ועוד שהזיק זה נחשב לגרמא בנזקין שהרי חברו לא הזיק לו ממש בידי את רק גרם לו לזקוק וקי"ל גרמא בנזקין פטור (בבא קמא דף נה:).

להלכה: אותו בעל הרכב הוא זה שישלם את הקנס ואינו יכול לתבוע את חברו ומ"מ חייב חברו לפייס אותו על הנעשה.

ניתן לשמוע כל יום 3 דקות של הצלחה יומית *5293 שלוחה 5

הרב אברהם דניאל שליט"א
רב במקדש הליכות "בית מרח"

אקטואליה בהלכה

שאלה: מה הדין באישה ששכחה ביום שישי את הפלאפון וכד' על הכרית וכשבאה לישון בלילה שבת רואה שהם מונחים על הכרית, האם יכולה להסירם בידה?

תשובה: כתב מרן השו"ע (סימן שח' סעיף ג') כל דבר שהוא מוקצה שמקפיד עליו שלא לתת לילד קטן לשחק בו מוחשש שמא ישבר או יתקלקל אסור לטלטלו, לא לצורך גופו ולא לצורך מקומו, והוא נקרא מוקצה מחמת חסרון כוון ולכן אותו המכשירים שהאדם מקפיד עליהם כגון: מצלמה או פלאפון וכד' אסור לטלטלם בידיים אבל מותר לטלטלם על ידי הרמת הכרית עם המצלמה ביחד וינער אותה במקום שירצה, וכל זה שרוצה לישון במקום ששם מונחת המצלמה אבל אם רוצה רק להסירה משם אסור.

שאלה: האם מותר לאישה לפתוח בשבת את הגגון שיש על עגלת התינוק להציל על הילד מפני הקור או שמה יש בזה איסור עשיית אוהל בשבת? והאם מותר לה לשים את מנן הגשם?

תשובה: ידוע שאסור לעשות אוהל בשבת כמבואר בשו"ע (סימן שס"ו סעיף א') אבל אם היה פתח של טפח מערב שבת מותר לפתוח עוד שכן הוא מוסיף על

אוהל עראי ומותר, (שם סעיף ב') אבל אם זה עשוי לכך והוא תקוע במקומו מן הדין מותר לפתוח אף שלא השאיר טפח פתוח מערב שבת ולכן מן הדין מותר לפתוח את הגגון של העגלה בשבת אבל יותר נכון להחמיר ולהשאיר טפח פתוח מערב שבת ולצאת מן הספק, כן כתב מרן הראש"ל רבי יצחק יוסף שליט"א בספרו שו"ת "הראשון לציון" (חלק ב' עמוד קצ"א) ועוד יוצא ממה שכתב השו"ע בסימן רט"ו סעיף ב' שמוותר להוסיף על אוהל עראי בשבת, שיכולה להוסיף על הגגון שמוותקן בעגלה כשהוא פותח את מגן הגשם.

שאלה: האם מותר לעשות צמה בשיער של הילדות בשבת. ומה הדין להתיר הצמה בשבת?

תשובה: כתב מרן (סימן ש"ג סעיף כ"ו) אסור לאשה לקלוע שיערה בשבת ולא להתיר קליעתה. אבל יכולה לחלק שיערה. ע"כ. יוצא שאסור לאישה לעשות צמה לבנותיה הקטנות בשבת והוא משום שדומה לבניין, וגם מי שעשתה מערב שבת אסור לה להתיר משום שדומה לסותר, אלא שיכולה לחלק השיער לשנים (בלי מסרק) חלק לצד אחד וחלק לצד אחד.

פינת בריאות
אתם שואלים והמומחים עונים במייל:
betmaran1234@gmail.com

דלקת אוזניים בילדים

דלקת אוזניים בילדים

מה זה? דלקת אוזניים היא תהליך דלקתי בחלל האוזן התיכונה שעלול להוביל להצטברות של הפרשות בחלל הזה. התהליך יכול להיות חד-פעמי (הרף או אקוטי בלשון הרופאים) או מתמשך (כרוני), וההפרשות יכולות להיות מוגלתיות או שקופות (מימיות, סרוסיות). נוסף על כך תיתכן הופעה של שלפוחיות על פני עור התוף - מצב שגורם לכאב ניכר ומכונה מירינגיטיס. במצב הכרוני מתפתח נקב בעור התוף, וההפרשות יוצאות מהאוזן החוצה.

מבנה האוזן: כדי להבין מהי דלקת אוזניים יש להכיר את מבנה האוזן.

האוזן מחולקת לשלושה חללים: • האוזן החיצונית - שכוללת את האפרכסת ואת תעלת השמע. • האוזן התיכונה - החלל שמאחורי עור התוף. בתוך חלל האוזן התיכונה נמצאות עצמות השמע. • האוזן הפנימית - שבה ישנם חיישנים שמתרגמים את גלי הקול למסרים עצביים. האוזן גם מצוידת בצניור ניקוז (המכונה חצוצרה) שמנקז נוזלים ומשווה לחצים בין חלל האוזן התיכונה ללוע.

ממה נגרמת דלקת אוזניים? דלקת אוזניים גורמים נגיפים או חיידקים, והיא מופיעה לרוב לאחר הצטננות. בדר"כ התהליך הוא כזה: הצטננות גורמת לכאב גרון, כאב גרון גורם לדלקת בדרכי הנשימה העליונות (בגלל נגיף או חיידק), הדלקת שבדרכי הנשימה העליונות גורמת לבצקת בחלל הפה ולהגדלה של בלוטות

הלימפה בצוואר - מצבים שעלולים לגרום ללחץ ולהיצרות החצוצרה עד לסגירת החלל שלה. כתוצאה מכך אין ניקוז מחלל האוזן התיכונה אל הלוע, ומצטברים נוזלים. הנוזלים הם מצע גידול מצוין לנגיפים או לחיידקים - וכך נוצרת הדלקת. **מהם התסמינים?** המאפיין העיקרי של דלקת אוזניים הוא, כמובן, כאב אוזניים. ילדים קטנים שסובלים מכאב אוזניים ועדיין אינם יכולים לדבר בדרך כלל בוכים ובמקביל מושכים את האוזן או משפשפים אותה. חשוב להבדיל בין התנועות האלה לתנועות של שפשוף אוזניים ועיניים שמצביעות על עייפות. כאב האוזניים מחריף לרוב בשעות הלילה. דלקת אוזניים יכולה גם לבוא לידי ביטוי בסימנים של מחלה חיידקית קשה. במקרים כאלה יהיה לילד חום גבוה, תיאבון ירוד, והוא ייראה חלש ואדיש. ייתכנו ולפעמים מתנקזת מוגלה מהאוזן החוצה

הילד משתגע מכאבים. איך אפשר להקל עליו? אם הכאב מציק, ניתן להיעזר בטיפות משככות כאבים כמו אוטידין. לחום ולכאבים ניתן לתת אקמול או משככי כאבים אחרים כמו נורופן לילדים. **מהם סימני האזהרה שמחייבים פנייה מיידידת לרופא?**

• חום בתינוק מתחת לגיל חודשיים. • ילד אפתי וחלש מאוד. • חום מעל 39 מעלות שנמשך יותר משתי יממות. • אישקט רב. • אודם ניכר והזדקרות של האפרכסת.

העלון להצלחתם של: אילה בת טליה אורית - רפואה שלמה, אילה בת פריחה - זיווג הגון, אילן בן חדי זלברט - שלום בית ופרנסה, אילנה בת נאוה - בריאות איתנה, אליזב בן זיוה - זיווג הגון, מיקה בת אילה - רפואת הנפש והגוף, ניסים בן רחל - רפוש, זהר בן לאה - זיווג הגון, טל בן מרים - פרנסה טובה, יוסף בן שרון - הצלחה, ינון דוד בן צביה וכל בני ביתו - כל הישועות.

להיות עם האמונה

הרב הגאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א
רב מדרשי"ת "בית מרן" ומחבר סדרת הספרים "נר לרגלי" ועוד...

נהפוך הוא

יש השואלים: "איך אפשר לשמוח בכל מצב? אם יש לי למשל לחם ומים, ויושב לידי מישהו עם תרנגולת פטומה, איך לא ארגיש מקופח, ואיך אשמח כמוהו? עלינו להבין, כי האדם לא יכול לשמוח עם בעייתו, גם כשהוא מאמין שהכל לטובה ושחייסורים מכפרים, כי הוא נותר מר נפש עם בעייתו.

העצה הפשוטה ביותר היא, אם נשתמש במילה עממית - "לבוא בהפוכה". אם תאמר "גם זו לטובה", "תהיה לי מזה כפרה", זה עדיין לא יבטל את זעפך, אלא עליך לבוא מהכיוון ההפוך, להיות שמח לקראת הבעיה, להבין שהיא לתועלתך ואפילו באה להצלת נפשך! הבעיה מחדירה בך מרמור. לכן אל תנסה לגרשה בדרך של ניחומים, אלא בדרך הפוכה: "ברוך הבא שבאת!", "הנה עוד התמודדות שיצא ממנה רק טוב!".

אם תבוא לבעיה בכיוון ההפוך, מתוך הכרה שהכל טוב, כך תסיר את המרמור מלבך. איני אומר שתיושע, למרות שזו הדרך הטובה ביותר להיושע, אולם לפחות תמתיק את מרירות נפשך. בכך שקיבלת את בעייתך בברכת 'ברוך הבא!', כבר הפגמת לעצמך: אני עוסק בבעיה שהיא בעצם טובה ומקבלה בשמחה, ורק צריך לראות איך להסתדר איתה.

ידידי הצדיק, הרב שלום ארוש שיחיה, אף הפליג בדבריו, שיאמר האדם תודה לה' על כל צרה שבאה עליו. הוא מחדד כבר שנים את הנקודה הזאת, חיבר על כך

ספר שנקרא 'שערי תודה', ומרבה לדרוש על כך. זו עצה נפלאה, וחושבני שאין בלתי, מכיוון, שאם אדם לא ייגש בכיוון הפוך לבעיה, היא תישאר במקומה, והוא יתקשה לעקור את המרמור שבלבו.

כשאתה בא בכיוון ההפוך ואומר "תודה", גם כאשר אינך חש כך, אולם מאמין אתה שהנעשה איתך הוא באמת לטובתך, בוודאי שתשמח. כך הנך ניגש לפתרון לא בבהלה, אלא ביישוב הדעת. לא הישועה מביאה לאדם את השמחה, אלא כאשר הוא חי עם בעייתו בשלום, וטוב לו כך. זהו רווח גדול יותר מאשר אם תקבל מה שרצית, כי אחר כך תבוא בעיה אחרת, ומה תעשה עמה?...

עליך להסתכל על כל בעיה בחיים מהכיוון החיובי שבה. ההכרה בטוב שישנו בכל אירוע בחיי האדם הינה עצה גם לבעיות הנפש - דאגות, חרדות, ואפילו כפייתיות. אם האדם יחשוב: "הרי זה מאת ה' שנותן לי חומר לעבודה, ואם כן, תודה רבה שזה בא לי!". מה עלי לעשות? לצאת עם זה בשמחה ובכל הכוח, כחייל השש אלי קרב שבטוח בניצחונו.

חודש אדר מסוגל למחייט עמלק, שנקודתו היא לזרוק טעם מר בכל בעיה, עד שהאדם קץ בחייו. עליו להבין שבעצם הכל בא משורש טוב, ממקור של שמחה. בחודש אדר עם ישראל ראה בבהירות שכל המרידות של גזירת המן הנוראה של "להשמיד להרוג ולאבד", לבסוף הביאה את בני ישראל ל"קיימו וקבלו", לקבל את התורה מחדש מתוך אהבה.

ניתן לשמוע כל יום 5 דקות של אמונה יומית *5293 שלוחה 3

אתגרים בחינוך

הרב אברהם ברזילאי שליט"א
י"ר מרכז אתגרים בחינוך ומגיש התכנית קירות שקומים בברדון וקול חז'

מסכות, רעשש...נפצים(!)

משכנס אדר מרבין בשמחה! כן, זה נשמע משפט של ילדים כי אצל המבוגרים זה לפעמים נדמה יותר כ"משכנס אדר - מרבין בחרדה..." "הילדים מתחמשים בנפצים, חזיונים ושאר מרעין בישין ואנחנו ההורים עומדים בין הפטיש לסדן. מצד אחד אנו באמת רוצים להעניק להם ימים של שמחה, של משוכות ילדות ואפילו השתטות וכמאמר שיר הילדות המפורסם "מסכות, רעשנים, שירים וריקודים..." אך מאידך אנו באמת חרדים לשלומם והמרדפים שלנו אחריהם לוודא שלא יחזיקו נפצים או ספריי מסוכן וכדו' מעכירים את האווירה ולא פעם יוצרים אווירה של "השוטר הרע".

אז מה עושים?... ובכן, צריכים אנו ללמוד כי כללי משמעת והצבת גבולות אינם עומדים בסתירה כלל לאווירת השמחה של הילדים - אדרבה, הם משלימים אותה. הבה ננסה לתאר לעצמנו מערכת חיים בה אין מקום לכללים קשוחים. למשל, אם כל מזיל דמעה היה מיד נפטר מהקנס של שוטר התנועה, הרי שאנשים מזמן היו מאבדים את הבטחון לנסיעה בכביש. אם הגנב היה יודע כי כל מצלמות האבטחה הן רק מצלמות דמה, הרי שמפלס הגניבות היה עולה ואנשים היו מאבדים את הבטחון שלהם גם בביתם ממש. אז נכון, לא מאוד נוח לנסוע בכביש כשהלב שלך יורד מידי פעם כשניידת תנועה עוברת לידך,

וגם לא ממש אסתטי להציב מצלמות ברחוב כי זה ממש מכער את השכונה, אבל דווקא דברים אלו מקנים אווירה של רוגע, יציבות ושלווה. עם הזמן אף לומדים ליהנות מהנוף הזה. זה חלק מהחיים - מה לעשות?...

הוא הדבר בחינוך הילדים. אמנם נכון, לא נוחים הם הכללים עבור הילדים. מציקים הם ומונעים הם מהם הרבה דברים, אך אם הצבת הגבולות נעשית ברוגע ובתקיפות (לא תוקפנות...) אזי אמנם הילד מתמרמר פה ושם (ממש כמו המרמור על השוטרים, העירייה ושאר הרשויות המעצבנות...) אך בסופו של יום זה מכניס לחייו רוגע ובטחון שהוא מונח בידיים טובות ומגינות, גם אם זה לא נוח. גם חגורת הבטיחות ברכב לוחצת עליו, אך דווקא הלחץ הזה משרה עליו רוגע ביודענו כי זה המגן מפני פגיעות חמורות.

לסיכום: עלינו לקרוא לילד לשיחה רצינית בארבע עיניים ולומר לו בקול רם וברור: "אינני מרשה לך להחזיק שום חומרים מסוכנים! בשום מחיר שבעולם!" אם הדבר ייאמר ברוגע שלווה ותקיפות יש סיכוי רב שהילד יפנים את רצינות העניין (כמובן שאנו מדברים על ילד בעל משמעת סבירה בשאר ימות השנה. תהליך זה לא יצליח עם ילד שאינו ממושמע באופן קבוע - במקרה זה יש להתחיל לעבוד על המשמעת, לא על הנפצים...) ועם הזמן אף ילמד ליהנות מהפורים - גם אם הוא בלי נפצים. בהצלחה.

בשם כל ישראל

פרויקט הקטורת הארצית

בהוראת גדולי ומאורי ישראל שליט"א
סגולה להישמר מכל רע ובפרט כנגד הנגיפים והמחלות
המתפשטות בעולם
לקרוא כל יום פיטום הקטורת

ניתן להשיג: 'בית מרן' *5290

העלון להצלחתם של: יסכה בת מזל- זרע בר קיימא, יעקב בן חביבה-בריאות ואריכות ימים, יפה בת שושנה- בריאות, יפה בת תמר- לרפ"ש, יצחק בן תנה מלכה- חזרה בתשובה, דן אליהו בן תנה מלכה-חזרה בתשובה, יצחק יעקוב בן שידל לאה- רפ"ש, איר ושני ואושרי בני רחל- ראת שמים, יהונתן ואורי בני תמר-הצלחה ובריאות, מנחם בן סיונה-הצלחה וכל הישועות.

מוזכה הרבים הרב הגאון רבי יגאל כהן שליט"א
וגם בשלוחה מיוחדת *5293 שלוחה 8<13 בחיזוק יומי ושעורים מלאים

בחסדך בטחתי

לעבד את מלך מלכי המלכים.

הלואי שנזכה להיות יהודים פשוטים, שלא מערערים כל הזמן על הנהגת הבורא, ונבין שגדול הדור זו החלטה שלו יתברך, ובדרך כלל הרצון להיות גדול הדור, זה מחמת הכבוד המלוה לתואר כזה, וכל עבודתנו בעולם הזה היא לשמח את בוראנו.

לפעמים לקחת את המגב לעזור לאשתך בנקיון הבית, זה רצון השם יתברך, ואפילו להתפלל ביחיד אם צריך, כדי לעזור לאשה שמרגישה לא טוב, זו התפילה שהשם יתברך רוצה מאתנו.
(מתוך הספר יגל ליבי- הרב יגאל כהן שליט"א)

לא פשוט - להיות יהודי פשוט

עצה טובה אתן לך, אברך יקר. חפשתי, ולא מצאתי שום מצווה בתורה ובפוסקים להיות גדול הדור בידיעת התורה, ואף לא צדיק הדור ביראת שמים, וגם לא הגדול ביותר במעשי חסד.

כל הצווי עלינו הוא להשתדל לעשות נחת רוח לבורא העולמים. ואם גלגל השם יתברך, ולמדת היום רק דף אחד של גמרא, או אפילו רק כמה פרקי תהלים, כנראה זהו רצונו יתברך.
קבל עליך את מלכותו והנהגתו, ותודה ותשבח על הזכות שנפלה בחלקך

חדש!!!

מיזם השידוכים של 'בית מרן'

בשעה טובה ומוצלחת
זכינו לפתוח שלוחה יעודית עם שדכניות מנוסות
מותאם לגילאים 18-24 בלבד.

המעוניין ניתן להתקשר לקו 'הילכות בית מרן'
*5293 שלוחה 15

נפגש בשמחות:

מגילת אסתר "בית מרן" המפוארת

גם השנה!!
אנו יוצאים במבצע לזיכוי הרבים
מגילת אסתר מפוארת

הכוללת: סגולות לפורים, הלכות לפורים,
שירים, וברכת המזון, וברכת שבע ברכות.

גם השנה תהנו מכמה מעלות טובות:

- ✓ מגילה עם אותיות מאירות עיניים
- ✓ נייר כרומו מפואר
- ✓ כריכה רכה ונוחה
- ✓ גודל נוח ואטרקטיבי

לזיכוי הרבים
במחיר מבצע שלא היה כמותו
10 ש"ח

להזמנות אבי: 054-6848322

המזמינים בכמויות יש להזדרז להזמנות

מצוות מהצית השקל ומתנות לאביונים בהידור רב נותנים לאגודת "בית מרן"

**בהמלצתם
של גדולי ישראל!**

למה זה בהידור רב? כי לבית מרן:

- * מענה הלכתי 24 שעות בכל הנושאים
- * עלון 'בית מרן' המופץ למעלה מ-100.000 עותקים
- * רשת כוללים ברחבי הארץ
- * חלוקת סלים למשפחות נזקקות
- * רשת מדרשיות ברחבי הארץ לקרוב רחוקים
- * הפצת תורתו של מרן זצוק"ל

תרום ותקיים מצוות מהצית השקל

קה חלק בגלגלי הזכויות *5290

לא כולל דמי משלוח

מהדורה מוגבלת!

העלון להצלחתם של: זונה בת גליה- הצלחה בכל, יוני בן ניצה ובני משפחתו- כל הישועות, יוסף בן חנה כוכבה- כל הישועות, ישעיה בן כורים- חזרה בתשובה, יתמר שריה בן אדי טל- כל הישועות, לאה בן נרה- הצלחה בכל, ליאור בן דינה- שלום בית, מוול פריטנה בת עזוויה- רפואת הנפש והגוף, מרדכי בן אריה- הצלחה בכל, מרים בת זכבד- כל הישועות.